Nu este usor sa crezi

De cate ori ai incercat sa platesti ceva cu un cec personal? Tu stii ca este valabil. De asemenea casierul care te-a servit de atatea ori stie ca este valabil. Dar scena este mereu aceeasi. „Vreau sa vad buletinul de identitate!” Apoi verifica numarul sa vada daca contul tau este bun. Totul e in regula. „Vreau sa vad un card de credit valabil!” Introduce si acest numar. Totul e bine. Casierul isi trece initialele pe cec. Acum are incredere, insa nu a fost un lucru usor.

Atunci cand tu ii ceri cuiva sa creada in Domnul Isus Cristos, ii ceri ceva foarte dificil. Ii ceri sa creada in Cineva pe care el sau ea nu L-a vazut niciodata, Cineva care a trait cu foarte mult timp in urma, Cineva care nu mai are nici un martor in viata care poate adeveri/depune marturie despre caracterul si veridicitatea cuvintelor Sale, Cineva a carui biografie a fost scrisa de catre prietenii Sai acum mult timp. Noi nu vorbim aici despre cat trebuie sa plateasca o persoana la magazin sau pretul unui la anumit lucru dintr-un magazin, ci ii ceri persoanei sa creada in Cineva pe care nu L-a vazut niciodata, care trait acum mult timp, Unul care poate ierta pacatele deoarece a murit in locul nostru pentru a ne da viata vesnica.

Daca credinta unei persoane este eronata sau se axeaza pe ceva gresit, aceasta ar putea fi o eroare foarte scump de platit. Nu este vorba de cativa dolari sau cativa ani de viata aici pe pamant, ci este vorba despre ceva ce are de-a face cu vesnicia. Din moment ce toata asta are de-a face cu credinta, intr-adevar nu este usor sa crezi.

Cu totii ne incredem intr-o gramada de lucruri in fiecare zi. Avem incredere ca scrisoarea pe care o trimitem va ajunge la destinatie. Avem increderea ca regia apelor face o treaba buna si ca putem sa deschidem robinetul si sa bem apa linistiti. Avem increderea in inteligenta inginerilor si a arhitectilor care au proiectat si au construit multele cladiri in care intram si din care iesim in fiecare zi, incredere ca nu se vor prabusi peste noi.

Ce este credinta? Este incredere si siguranta cu privire la ceva adevarat. Dar credinta trebuie sa aiba continut. Trebuie sa existe credinta in ceva. A avea credinta in Cristos pentru iertarea pacatelor, inseamna sa ai incredere ca El indeparteaza vina pacatului si ofera viata vesnica.

Credinta are o fateta intelectuala. Trebuie sa existe o intelegere a faptelor din evanghelie, in mod specific a faptului ca Cristos a murit pentru pacatele noastre, si ca a fost inviat dintre cei morti (1 Cor. 15:3,4 si Rom. 4:25). De asemenea este un act al vointei deoarece putem decide sa ascultam sau sa respingem porunca lui Dumnezeu de a crede. (Fapte 16:31) Oricare ar fi alegerea pe care o facem, aceasta provine din vointa noastra.

Se folosesc in Noul Testament alte sinonime pentru „a crede”? Da, „a primi” (Ioan 1:12); „a chema” (Rom. 10:13), „a marturisi” (Rom. 10:9 si Evrei 4:14); „a cere” (Ioan 4:10). Acestea sunt doar cateva exemple. Persoana care cere, marturiseste, cheama sau primeste, crede.

In Noul Testament ni se spune cu mare precizie faptul ca mantuirea este „prin har, prin credinta, nu prin fapte” (Efeseni 2:8). Credinta este canalul prin care primim darul lui Dumnezeu, adica iertarea si

viata vesnica. In mod strict, credinta nu este cauza pentru care suntem mantuiti. Dumnezeu a facut in asa fel incat nimeni sa nu se poate lauda, nici macar de credinta sa.

In mod normal, cuvantul Nou Testamental „a crede” este folosit impreuna cu prepozitia „in” (Ioan 3:16), indicand dependenta sau incredere in obiectul credintei unuia.

Atunci cand prezinti Evanghelia, trebuie sa mentii doua lucruri foarte clare: primul – cine este obiectul credintei noastre, mai specific vorbim despre Isus Cristos care a murit si a inviat dintre cei morti. In al doilea rand, este vorba despre nevoia de iertare si viata vesnica. Apoi trebuie sa-L oferi persoanei pe Cristos si iertarea Sa ca un dar gratuit al harului Sau, un dar pe care orice persoana il poate primi prin credinta.

Una dintre frazele cele mai clare care exprima despre continutul necesar al unei credinte rascumparatoare si salvatoare, se gaseste in relatarea despre intalnirea Domnului Isus cu femeia samariteana: „Isus a raspuns si i-a zis: Daca ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu si Cine este Cel care-ti zice: Da-mi sa beau! Tu ai fi cerut de la El si El ti-ar fi dat apa vie.” (Ioan 4:10) Trebuie sa cunosti despre darul lui Dumnezeu si despre Cel care il ofera, apoi sa-l ceri si sa primesti viata vesnica.

Dr. Charles Ryrie

Copyright © Cuvantul Vietii Romania. Toate drepturile rezervate. Reproducerea partiala sau integrala a articolelor este interzisa.